

ACCIO.

Setmanari portaveu de la "Associació Catòlica"

Redacció i Administració: Ferrers, 38.

Els treballs se publican baix l'exclusiva responsabilitat de llurs autors.

*Restablir totes les coses en Crist.
La acció es la necessitat suprema dels
temps presents.*

1.ª Encíclica de S. S. Pío X.

Preus de subscripció

SOCIS. . . . Trimestre 3 rals.
NO SOCIS. . . . " 1 pta.

Festa Constantiniana a Vilafranca

LA CREU

Creu sagrada, creu amada
vina, vina a nostre cor
Creu hermosa, dolça esposa
de Jesús nostre Senyor.

I

Jesús planta—la creu santa
tot l'infern ha tremolat;
quan Ell l'obre—lo cel cobra
la perduda humanitat.

II

Los dos braços—son los llaços
que lligaren l'home a Deu
vina, vina—Creu divina,
lliga amb Cristó lo cor meu.

III

Sang sagrada—l'ha regada
a eixa palma de l'Edem,
que ens convida—amb fruit de vida
que l'amor cullí a Betlém.

IV

A qui abriga—sa ombra amiga
ja en la terra el fa ditxós,
i quan moria—de la gloria
li darà l'etern repós.

V

Ta sortida,—sol de vida
tot lo mon ha il·luminat,
i en la serra—Cel i terra
com pont d'or has enllaçat.

VI

Tu ets la via—que al Cel guia,
tu ets la clau del Paradís,
tu la forta—nau que'ns porta
de la ditxa al port felíç.

VII

Tu ets la trona—on sermona
lo diví Predicador;
llit dolçíssim—on l'Altíssim
mor ferit per nostre amor.

VIII

Arma noble—de ton poble,
braç de ferre de l'Etern,
com espasa—romp i abrasa
lo exèrcit de l'infern.

† JACINTO VERDAGUER.

Degà. Al final s'imposaran als nous Zeladors i Zeladores del Apostolat de la Oració les corresponents insignies.

Es d'esperar que no hi faltará un gran número de nens i nenes que ofereixin també la Comunió pel bon èxit del Congrés Catequístic de Valladolid, i així el Sr. Degà podrà donar després de la Missa la **Benedicció Papal** amb indulgència plenària en virtut de la facultat que per tal acte té concedida; de qual Benedicció podran beneficiar igualment els demes concurrents a la Comunió.

Per a major comoditat dels fideles, a la vigília hi hauran Confessors a sa disposició en les esglésies parroquials.

Ofici solemne a les 10 amb exposició del Santíssim Sagrament que, vetllat per Zeladors i Zeladores, quedarà de manifest fins la

Funció de la tarda, que començarà a dos quarts de sis amb el sant Rosari, seguint la Visita al Santíssim i el Mes del Sagrat Cor de Jesús que s'aplicarà pels Socis del Apostolat de la Oració, cantant en els intermedis la Capella que dirigeix D. Francisco de P. Bové. Immediatament s'organitzarà la

Professó magna que sortirà a dos quarts de set en punt amb l'ordre següent, que ha fixat la sort per lo que respecta als Colegis:

Banderes i gonfalons; Colegis de nenes del S. Hospital, de S. Elías, de la Sra. Rius i de la Sra. Andren, i després les Senyores en mig de les quals anirà la Escolania de la Santíssima Trinitat.

Vindran seguidament els Colegis de nens del Sr. Gené, del Sr. Soliva, del Sr. Ferré, del Sr. Sabater i de S. Ramon, i després els Senyors i en mig d'ells la Escolania de Santa Maria.

Seguirán les Creus parroquials, portants de fàlem i Administradors de Confraries, el Santíssim, els Obrers i les Autoritats.

El curs de la Professó serà: Plassa de Sta. Maria, Carrer de Sta. Maria, de la Cort, Rambla de Sant Francesc (tercer passeig), de Nostra Senyora, Carrers de la Parellada, Font, Arrabal de la Font, Ferrers, i Plasses de la Constitució, Clavé, Oli i Jaume I.

Al ser la Custodia a cada una de les quatre Creus emplantades en el curs de la Professó, se donarà la Benedicció als diferents barris de la Vila.

Al arribar la Professó a la Plassa de Jaume I se col·locarà en rengleres unes darrere de les altres per a que'l major contingent possible estigui davant de la Iglesia, i després d'un cant acompanyat per la orquestra La Catalana, diri-

La Junta Local de Acció Catòlica d'aquesta Vila, secundant els designis del Sant Pare de commemorar amb una festa el XVI centenari del célebre Edicte de Milán pel qual l'emperador Constantí el Gran decretà la llibertat dels cristians, ha determinat celebrar-la el pròxim diumenge, diada de S. Pere. I desitjant que sigui una festa de tots, ja que tots gaudim dels beneficis que reportà aquell gloriós aconeixe-

ment, a tots convida, i de tots espera el concurs mes entusiasta per a la major gloria del bon Jesús, únic Redemptor de la humanitat.

La festa seguirà, ajudant Deu, aquest

PROGRAMA

Missa de Comunió General a dos quarts de vuit del matí a la iglesia de Sta. Maria amb Plática preparatoria pel M. Il·ltre. Sr.

girà breus paraules al poble el Dr. D. Ramon Doy, Pbre., beneint-se seguidament al poble amb el Santíssim després de lo qual se disparà pel Sr. Elías un ramell de focs artificials.

NOTES

a) Encara que no s'ha convidat als Colegis per a que concorri en corporació a la Comunió General, es d'esperar de la religiositat dels Srs. Professors que recomanaran als nois i noies la assistència a dit acte.

b) La erecció de les Creus s'ha confiat: la de la Rambla a les Filles de Maria i la de la Plassa de la Constitució al Apostolat de la Oració de Santa Maria, com la de S. Magí a les Filles de Maria i la de la Plassa Milà al Apostolat de la Oració de la SSma. Trinitat.

c) Per a evitar les molesties del fum i de la calor s'ha acordat que'ls nens i nenes portin ciri i'ls Senyors i Senyores blandó, amb lo qual se lograrà també que puguin apagar-se fàcilment al disoldre's la Professó.

d) Se suplica al públic que al arribar la Professó a la Plassa de Jaume I ocupi solsa-ment les aceres en quant sia possible.

e) No comptant la Junta Local d'Acció Catòlica amb medis per a costejar els importants gastos que ocasiona aquesta festa, s'agrairà a les persones de bona voluntat hi contribueixin amb els seus donatius, que podran entregar a la Rectoria de Sta. Maria.

VILAFRANQUÍNS: la vostra pietat mai desmentida fa esperar confiadament a aquesta Junta que la Festa Constantiniana a Vilafranca comptarà amb la adhesió mes entusiasta de tots per a que resulti ben esplèndida; i an aquet fi us demana que ademes de la vostra assistència als actes anunciats, engalaneu durant tot el pròxim diumenge les vostres cases amb domassos, lluminaries i demés adornos que manifestin i exterioritzin la alegria de vostres cors.

LA JUNTA

Vilafranca del Penadés, 24 Juny 1913.

El decret de Constantí

Entre les moltes sol·licituts que havem dedicat al be públic, deuen contar-s'hi la del restabliment de la antiga disciplina romana i la d'atraure als cristians que despreciant pressuntuosament les pràctiques de l'antigó, havien abandonat la religió de nostres pares i obstinant-se en certes idees es feien lleis a son pler i es reunien en diferents llocs. En execució d'un dels anteriors edictes que manava a tots el no apartar-se de les regles dels seus pares; han sofert molts d'ells i altres han mort. Però veient que la major part persisteix obstinadament en sa opinió, de manera que no volen tributar als deus el culte que els es degut, per un efecte de nostra clemència i de la consuetut que sempre havem tinguda de fer mercé a tots, els hi permetem professar lliurement les seves opinions particulars i congregar-se en sos conventiculs, sense por d'esser perturbats, amb tal de conservar el respecte degut a les lleis i al Govern establert. Esperem que nostra indulgència impulsarà als cristians a pregar a Deu per nostra prosperitat i salut i per la de la cosa pública.

La gran gesta de Constantí

El temple de Venus bastit demunt el lloc on hi havia colgada—per esborrar-ne el record—la Creu en la qual fou sentenciat Jesucrist, era tot un símbol de la situació religiosa dels tres primers sigles de la nova era.

Aquella idola significava totes les passions i baixeses, tots els imperials orgulls i mesquins egoïsmes que s'amparaven a la seva ombra indulgent i incentiva. I aixó era lo que calia servir: no el culte a les innúmeres divinitats de l'Imperi sense dogmes, sense doctrines i sense regles morals, sinó la benignitat, el llibertinatge fruit d'aquesta anomalia religiosa, l'aldarull de totes les concupiscències i tiranies desfermades que esmortuïa el clam de la consciència i dignitat humanes.

Per çó quan en aquell festi, on el paganisme alsava la copa del pler curulla i enlluernanta com un astre fendint aquell dens ambient de luxuria, s'hi presentà el Crist i els seus seguidors proclamant la llei nova que havia de renovar, ascendir i salvar al mon... se desfermà la tempesta. I aquells pagans que havien escoltat amb indiferent dilettantisme a tants filòsops qui en els pórtics fuetejaven vicis i exalçaven ètniques virtuts, aquells que havien acullit tants déus dintre el Panteó romà rebutjaren al Crist i als seus seguidors i declararen per boca dels Emperadors la persecució i prohibició del Cristianisme, enrunaren sos temples i cementiris, negaren als cristians el dret de ciutadania, cremaren sos llibres.

I l'arbre de la Creu—símbol i anagrama de la religió cristiana—tingué que ser amagat dins la tenebra de les catacumbes, on com la llevor en el ventre de la terra anà desenvolupant ses arrels retorsades en el dolor i regades en sang humana, en espera de gloriosa florida.

L'Emperador Constantí, el Gran, fou escullit per Deu per a cridar a triomfal resurrecció al Cristianisme més de 300 anys enterrat dins aquelles immenses fòses que minaven la Roma pagana.

Una contínua guerra civil torbà les primeries (306-323) del seu regnat. Amb victòria darrera victòria pacificà l'Orient, pro a l'Occident un poderós rival, Magenci, intentava encara usurpar-li el poder. Constantí amb 40000 homes se dirigí cap a Roma. Al sortir de França, segons ell declarà amb jurament al bisbe Eusebi, invocà al Deu dels cristians i vetaquí que vegé flamejar en l'atzur del cel una Creu amb aquesta inscripció "In hoc signo vinces" "Amb aquest senyal venceràs". Feu un estandart semblant an aquell senyal, i se llençà contra el seu enemic, trobant-se a Saxa Rubra (a

tres kilòmetres de Roma) aquells dos formidables exèrcits, que al fons representaven l'ancestral tirania del paganisme i la creixent generació del Crist, disposats per Deu a decidir més que la soberania temporal, la victòria definitiva del Cristianisme.

Constantí arborant la Creu caigué sobre Magenci derrotant-lo completament. Amb els soldats que li restaven intentà Magenci retirar-se a Roma, pro al passar sobre'l pont Milvi, que donà nom a aquesta batalla, s'enfonsà quedant tots ofegats en el Tiber.

Agraït Constantí de l'auxili tant palés que'l Deu dels cristians l'hi havia prestat, donà en 313 i en la ciutat de Milà el célebre Edicte que assegurava el lliure exercici de la religió cristiana, acabant-se ja les persecucions i violències i injustícies amb què els anteriors Emperadors volien extingir el Cristianisme.

Amb el Cristianisme vencedor s'alsà també vencedora la Creu. Bé's podia llençar a una esbojerrada florida aquest Arbre incomparable per son follatge, flor i fruit—com cantà un poeta del segle VI—que durant 300 anys no feu més que arrelar.

La Creu llavors assolí l'exaltació promesa a les grans humilitats i ella s'alsà com un signe de conquesta en els temples pagans afollats ja, en la diadema, ceptre i corona dels prínceps, en els díptics consulars, sobre'ls estandarts, sobre les imperials monedes i amb gran visió històrica se construïren les basíliques en forma de creu.

La creu obrí llavors triomfalment els seus braços a la llum del dia i gens estemordida d'aquell instrument de tortura adhuc humit de sang hi volà, com una blanca coloma, l'Art: blanca coloma escapada de mans beatament anònimes, de mans de Donatello, Giotto, fra Angelico—! el Crist de fra Angelico resplendent d'amor el rostre i com un regueró de llum les llagues!—Raphael, Perugin, Cellini, Van Eyck, Dürer, Carrier, Velasquez...

I la Creu encara se dreca més gloriósament com monjoia que signa l'aveng de la civilització, com arma en mans de tants missioners, héroes sense gloria i sense historia, com xoplug per tantes ànimes verges i lluminoses, per tantes ànimes batudes i dolorides...

I la Creu encara's dreça, en mig de tanta polsaguera com alsa tanta gent que no sab lo que fa, obrint sos braços amorosits de misericòrdia, mentres s'acosta l'hora de la seua suprema exaltació dalt dels núvols d'on baixarà, com diu la Sagrada Escriptura, portada pel Crist per a donar fermança eterna a la divisió deis bons i dolents que ella ja inicia en la terra.

ARNAU DE ROCAFORT.

❖ DIPOSIT DE CEMENTS DE LA FABRICA ❖
Cementos y Cales Freixa, S. A.
DELS MONJOS

Portland ☉ Grapier ☉ Cal hidràulica ☉ Rápít ☉ Lent ☉ Roquesfort

Delegació del Banc Vitalici d'Espanya • Seguros de vida Rendes vitalicies

Josep M.ª Feliu Rambla de Nostra Senyora, núm. 31
= VILAFRANCA.

zant els adquirits per mans del Fisch; ordenà reedificar les Iglesies, nomenava cristians per a Governadors de les províncies de l'Imperi, prohibí l'art de l'adivinació i altres supersticions, aconsellant teòrica i practicament com a particular lo que procurava manar com a Llegendador, aixó es, la conversió dels pagans al Cristianisme.

Be fa l'Església agrada en tornar a Constantí el favor que ell amb l'Edicte de Milán, quin XVI Centenari celebra avui la població de Vilafranca del Penadés.

DR. VILPLALANA, PBRE.

RETALLS

Desde Barcelona me enterat de l'agressió de que ha sigut objecte en Robreño per part d'en Masachs. Es veu ben be que la *sang vessada l'any 69 en defensa de la llibertat* fou a benefici d'uns quants privilegiats que han d'esser radicals per usdefruit-la.

Que els radicals insulten an en Mata, dient-li lo que no diu cap persona decent: visca la llibertat! Que el «Fructidor» inserta una grosseria; visca la llibertat! Mes no intentin canviar l'oració per passiva, car aleshores resulta que la mes petita ironia es converteix en infamia i la carnadura radical sempre ha sigut mes delicada, que el cutis de la mes ensucrada tiple d'òpera italiana. Es la llei de les compensacions: a manca d'il·lustració, sobres de susceptibilitat.

L'home que's llença a la vida pública, virtualment es converteix en objecte de fiscalització, ses gestions seran examinades, sera censurat fins arribant a l'injusticia algunes vegades; es lo que se'n diu: gangues de l'ofici. La premsa contraria el fa objecte de ses campanyes i com es natural l'atacará pel cantó que li sigui mes grat. Mes com que a tota campanya periodística l'ha de regir un cànion de moralitat i educació, per gó hi ha una llei d'impremta i un jutjat que posa a ratlla als que s'han propagat. (Recordi's quan l'any passat «Fructidor» publicá una informació falsa sobre l'Associació Catòlica, que el jutge l'obligá a rectificar).

Lo que és, que hi ha qui ocupa llocs indegudament, sense tenir la talla indispensable, i a manca d'habilitat per a contestar desde la tribuna o desde la premsa, s'ha d'ensenyar els punys, car faltant-li els centímetres reglamentaris de mentalitat per al desempeny del càrrec, ignora que l'home es mes home en quan es menys animal, i un home es distingeix dels animals, no per la força de la brutalitat, sino per la d'intel·lectualitat.

Figúrint-se quin efecte feria al carreter Cabanyes, per exemple, veure al primer tinent d'alcalde de la vila revolcant-se per terra, en la baralla, tot congestionat, descompost, amb els punys amanagadors, els ulls vermells de ràbia, amb una de ses convulsions abocant dos sarrions de carbó i girant una cistella d'ous fent mitja dotzena de truites. No es veritat que diria,—aquest home es el primer tinent d'alcalde de la vila, el que ha d'exercir l'autoritat durant les absències de l'alcalde? si aquest home ni per matalot el voldria.—

El Senyor Canóms que durant totes les baralles

representava el paper de Beltrán Duglesquín, finida la lluita, dirigint-se al seu senyor exclamà: «Deixa'l estar que es un criatura».

Fugiu, l'home gran! que al contestar-li en Robreño se torná groc. L'home gran que per disciplina de partit s'hauria aixecat en aereoplá, encara que després de l'ascensió s'hagués sentit totes les cames humides, com aleshores d'aquell viatge a Palma que el Senyor Canóms tot estorat corrent cap a la cuberta del vaixell, i anant sols vestit amb la roba blanca se trová amb tota la part inferior devantera mullada.

I consti que la mullada no era efecte de cap agent exterior, ni de la suor.

Punt final. Ja ha comengat a actuar el matonisme, i les redaccions es veuran obligades a fer firmar articles a un pinxo. Jo proposo an en Marfugues, gran jugador de vara, per a director responsable de nostre periódic. I per lo que pogués succeir, jo per ara no'm mog de Barcelona, on apreng amb un professor particular la lluita greco-romana. Ja sé guardar l'estómac i tot lo demes pertinent a la defensiva, ara aprendré l'ofensiva i després aniré al Club Raku per tenir rudiments de Jiu-jutzu.

En aquestos temps, el saber no ocupa lloc.

Barcelona, Juliol de 1913

ESTISORES.

Notes Municipals

S'obrí la sessió a tres quarts de deu presidint l'Alcalde Sr. Mata. En els escons hi veiem novament els Regidors Srs. Ros, Martí i Mitjans, además dels senyors Oller, Carbonell, Mestre, Claramunt, Berger, Masachs i Figueras, aprovant-se sense discussió l'acta anterior.

Despatx ordinari

S'aproven unes instancies dels Srs. Cuscó i Bertrán i uns comptes dels Srs. Claramunt i Gili que assistiren a la delimitació del terme municipal feta pels enginyers de l'Institut Geogràfic i Estadístic que están fent el mapa de aquesta provincia.

Incident

Se comensa a discutir la renuncia del Procurador Sr. Ribera pero el Sr. Mestre vol discutir avans si els Srs. Mitjans, Martí i Ros son regidors o no. Dits senyors diuen que s'han conformat amb el fallo de la Diputació i per aixó tornen a ocupar el seu càrrec. Els radicals porten la llistó estudiada de dir que no'ls preocupa que dits senyors siguin o no siguin altre vegada regidors, pero tots no parlen amb molt empenyo i fins el Sr. Oller diu haber-se aconsellat amb advocats que li han dit que no'n son. El President els diu que si no fossin regidors no els hauria deixat ocupar el càrrec. El Sr. Berger els diu que fan com si aixó no els preocupés gens pero demostran amb lo que fan que'ls preocupa molt i diu que ell si que s'en preocupa i se n'alegra de la tornada dels companys. Els radicals volen desviar la qüestió parlant de si obraren be o malament al retirar-se pero el Sr. Ros els diu que d'aixó ja en parlarán després del despatx ordinari i els

darán tantes explicacions com vulguin. Per fi se queda en que tots son regidors. La renuncia del Sr. Ribera quedá per a després del despatx ordinari.

Se llegeix un dictamen de la Comissió de Governació firmat pels Srs. Masachs i Oller referent a la revocació feta per la Diputació Provincial del acort de la ex-majoria radical acceptant la dimissió dels tres regidors esmentats. Es un dictamen llarg i buit que per haber-se ja pres l'acort esmentat, queda desestimat i

Continua el despatx ordinari

Queda sobre la taula un expedient format contra D. Josep Pubill de la Barceloneta per una máquina de foradar que consideren molesta i perjudicial dos vehins de dit senyor.

Passen a les comissions corresponents les instancies dels senyors Lluís Ferrando, Milá i R. Junyent.

Amb motiu de la renuncia del Procurador Sr. Ribera el Sr. Ros ataca durament a la minoria radical per la incalificable lleugeresa i mala forma en que es prescindí dels serveis del Sr. Cañas i proposa que s'obri una informació per a aclarir tot lo que va passar entre dit senyor i el Sr. Masachs, i depurar les responsabilitats que pogués haber-hi por una o altre part.

Els radicals i sobretot el Sr. Masachs fugen d'estudi i volen excusar-se de la informació. Els Srs. Mitjans i Martí apoyen la proposició del Sr. Ros. Aquest s'extranya de que en Masachs defugí la informació, quan si no fos culpable fora el mes interessat en que la cosa s'aclarís, afegint-li que ell no podia ordenar lo que va manar el Sr. Cañas, sense un acort previ de l'Ajuntament... (el Sr. Mata interromp al Sr. Ros oposant-se a que entri en el fons de la qüestió). La discussió s'allarga demenuradament fins que el Sr. Berger proposa que es prengui un acort, que com es de justicia, deixi a salvo la dignitat del Sr. Cañas, i els radicals a quins no fa goig la informació s'hi conformen, acordant-se per unanimitat que al prescindir dels serveis del Sr. Cañas no fou per que aquest hagués faltat, sinó unicament per desaparitat de criteri amb aquell Ajuntament.

Explicacions

Els tres regidors dimissionaris expliquen ampliament el perque de la seva retirada i del seu retorn, entaulant-se amb tal motiu un llarguissim debat del que no'n quedá gaire ben parada la minoria radical. Els Srs. Ros, Martí i Mitjans amb gran serenitat i justesa expliquen la seva conducta i feren veure clarament com el partit radical de Vilafranca en un principi partidari de la reforma de la Rambla, se tombá després posant-se al servei del Sr. Torres i procurant esbullar la feina de l'Ajuntament, dintre i fora del consistori. El Sr. Ros després d'explicar els tramits seguits amb la qüestió Vamus demaná a la minoria radical que digués francament que hi trovaven de censurable en sa conducta, contestant el senyor Mestre que li había complasent la explicació.

Finalment el Sr. Ros invocá el patriotisme

La força invisible de La Creu

Si; fins la mateixa natura ens adverteix sa mediació, describint-nos arreu sa figura, com si volgués demostrar-nos que aquesta encreuació de dos rectes es quelcòm superior a l'intel·ligència humana.

Deia Gretzer: «Es sumament notable que des l'origen del mon, Deu ha volgut sempre que la figura de la creu sigui a l'esguard de l'home, i organitzà el mon d'aquesta faisó, per tal que hom res pogués fer sens intervinença de la senyal de la creu».

En efecte. L'ocell volant, fá dessinencia de la creu, el pal major del baixell atravessat de la verga forma creu, l'home que en mig del naufragi, nadant cerca la costa, dibuxa una creu. L'home ver prega i resa, i l'oració fent-li estendre els braços li dona forma de creu, d'aïtal faisó com si la creu fós la forma del home.

I aquesta positura, que era la dels primitius cristiàns, havia en sí particular bellesa, car mostra l'home a Deu integralment, el manifesta desplegat, pregant amb la plenitud del seu ser, amb tota la vida de l'ànima, i tota l'actuació dels sentits. És l'home que en sa oració, està amb sos braços extesos, pregant i apellant, es la plástica del clam de l'exilat del Paradís, que vol alhora abraçar i alçar sa volada a Deu, qui esguardant-lo veu en ell la criatura d'aïtal faisó com es: freturosa i trasplantada, delitosa i mesquineta, qui sols palesa buidor i impotencia.

La creu es la positura del home, car éll delitós d'exaltació, te fam i està sedent en son peregrinatge per la terra i quan extèn sos braços formant creu, apar que vol arrapar-se a quelcòm estable, per a llençar-se a l'immensitat de l'espai.....

Mes que en la plástica, fixémnos en l'eficàcia de la creu en l'orde de les idees, deixant-nos de tota figura que com boirina matinal s'esfuma enfront la realitat dels raigs de claretat que ixen del cimal sanguant del Gòlgota, on Jesús de Nazaret, en presència dels secles passats i devenidors, i enfront de tota la creació, aixeca els ulls al cel i obrint de bat a bat sos braços forma la creu que regirà els secles.

Aquí està el moment històric; el sol s'abscondeix, l'Home-Deu alena l'últim suspir, sa doctrina es befada i dispersats sos deixebles, mes malgrat tot, malgrat fins l'incredulitat de molts, comença una nova era, i la data de la crucifixió es una data històrica i tots els demés fets històrics li romandran d'orde secundari i subjectes, i es comptaran els anys desde aquet día i la creu insultada donará ordenació als secles, els quals datarán d'ella.

Desde aquella data que la creu es l'eix de tot mohiment i plana invisiblement en la civilització, Ella judica al mon a través dels secles, distribuint la vida i la mort.

Fá 1913 anys que a redós de la creu hi havia el bon lladre a la dreta i el mal lladre a l'esquerra, l'un significat la conversió, l'altre

l'obstinació. Desde fá, doncs, 1913 anys que la Creu invisiblement divideix i classifica als pobles i als individus, els quals podran pendre l'ordenació que mes els plagui, podran conduir-se lliurement a un costat o altre de la creu, mes de grat o per força han d'equivocar-se o a la dreta o a l'esquerra de la creu, sempre aprop d'ella, aprop per a la vida i aprop per a la mort.

Es com si una riuada humana, es encalçada per una professó de la vera-creu. A la dreta la multitud s'agenolla reverencialment, a l'esquerra, la multitud en fá befa, mes la professó fa sa via i la justícia de Deu plana sobre les testes inclinades i sobre els que's burlen, fent que al pas de la creu es divideixin els homes, ignorant tal volta ells mateixos, que es la creu qui divideix.

Els pobles que tenen la creu, aixímateix tenen un parallams.....

L. i E.

Efectes jurídics de l'Edicte Constantinià

Constantí cenyia en son front la triple corona d'Emperador, Llegislador i Pontifex: tenia en ses mans l'imperi de la força material, legal i moral. Per la primera va vencer a Magenci i Licini, per la segona dictà l'any 313 l'Edicte de Milán, per la darrera fundá a Constantinopla deixant que a Roma lluis tan solsament la tiara dels Papes.

L'Edicte de Milán, donant pau i llibertat a l'Església que s'enlairá desde'ls soterranis de les Catacumbes i l'arena de l'anfiteatre al soli august dels Césars, transformá radicalment el dret públic i el privat.

El "sic volo, sic jubeo" dels Emperadors era llei inapel·lable de Roma apesat del "salus populi suprema lex esto" i la llei de Roma era llei de tot el mon, per esser províncies del Imperi totes les nacionalitats. El Dret Internacional basat en l'amor i el respecte mutu, no podia neixer fins que per l'Edicte de Constantí se promulgá "urbi et orbi" la fraternitat universal cristiana d'individus i nacionalitats.

El Dret Canònic tampoc hauria pogut neixer o tot lo mes hauria sigut esquifit, incomplet i purament intern, pro donada per Constantí vida legalment civil a l'Església que sols la tenia com a societat funeraria, se reuní a Nicea el primer Concili Exuménic que fou la base del Dret Canònic públic i privat, intern i extern.

L'Emperador era a l'ensem Deu i César indentificant-se els debers religiosos i cívics i tant en els Códics com en el fur privat de les conciençies, pro Constantí practicá amb l'Edicte de Milán la màxima de Jesucrist: "Doneu a Deu lo que es de Deu i al César lo que es del César".

El Dret processal teixit per procediments barbres de fons i forma quedá corretgit i augmentat per la conciliació i amigable composició nascudes de l'esperit cristià, esencialment caritatiu, que rebutja la venjança i cura l'esmena del delinqüent.

La fraternitat universal rubricada amb sang divina al cim del Calvari i predicada per S. Pau

(Als Colos.-III-11) quant deia: "Ja no hi han rasses ni colors, no hi ha diferencia entre'l barbre i l'escita, l'esclau i el lliure" adquirí valor jurídic amb l'edicte de Milán, que donant llibertat als homes va resoldre un problema que jamai havien sapigut resoldre ni Ninive amb sa grandesa, ni Babilonia amb sos plaers, ni Esparta amb sa heroicitat, ni Atenas amb sa ciencia ni la Roma pagana amb son poder.

La diversitat jurídica dels homes avans de Constantí construia els palaus dels rics al quarter de les Carenes al ensem que'ls pobres malvivien al redós de la Suburra, coronava amb els llorers de la divinitat als Naróns, mentre els reis vensuts recorrien la via Sacra junyits amb cadenes d'or al carro del vencedor, nomenava cónsuls als cavalls, tot negant a molts homes el caracter jurídic de persones; sacrificava als vells als peus d'Esculapi o els confinava a les illes del Tiber, abandonava als infants a la montanya de l'Aventí o a la columna Lactaria, llençava a sers ignocents a les feres famolenques del circ, aminorava els drets dels estrangers i negava els dels esclaus mentre prodigava l'incens als deus de sota la cúpula del Pantheon, cridaven els gladiadors "Ave Caesar Imperator morituri te salutant" i escandalitzaren al mon si hagués sigut capaç d'escàndol passiu, les Cleópatres, Poppees, Livies, Berenices i Faustines. Vingué l'edicte Constantinià, i a la tirania i despotisme seguí la caritat als drets els debers, a l'esclavitud el dret, a l'error la veritat, a l'odi l'amor, als códics l'Evangeli, al Capitoli el Vaticà, als reis de la terra el Vicari del Rei del Cel, al paganisme el Cristianisme, a l'or i plaers la Creu, als ídols coronats de centelles, Crist coronat d'espines.

La major transformació jurídica operada per l'edicte Constantinià fou dintre el règim familiar.

A les tres classes de matrimoni, *connubium*, *conventio* i *usus*, seguí el matrimoni canònic; al celibat viciós seguí el celibat virtuós, el càstic a l'esterilitat i el premi a la numerositat dels fills; el repudi freqüent de la muller l'autorització exclusiva del divorci *quoad thorum* pro no *quoad vinculum*; a la tirànica i absurda patria potestat que disposava abusivament de les persones i coses la pena del parricidi com a limitació del dret a la vida dels fills; a la subjecció omnimoda de la dona sa igualtat amb l'home; a l'esclavitud predicada per Aristotil com institució natural la pena de l'homicidi pel assesi d'un esclau i un modo legal de lliberació de l'esclavitud i finalment al dret irregular de successió una reglamentació cristiana.

Veusaquí perquè al celebrar les festes Constantinianes, devém fixar-nos, i sobretot els homes de lleis, en que l'Emperador amb l'edicte de Milán no sols doná la pau a l'Església sino també a la família i a la societat.

En favor de l'Església o dels cristiàns dictà lleis derivades de l'esperit de l'Edicte de Milán. Maná la celebració del Diumenge amb suspensió del treball fins pels gentils; va prescriure que s'observés d'un modo particular el Divesdres en memoria de la Passió i Mort de Jesucrist; abolí el suplici de la creu; declarà capagos de testamentificació passiva als celibes cristiàns aixís com a la mateixa Església derogant les lleis prohibitives; maná restituir arreu als confessors sos bens confiscats aixís com herencia dels martres a sos parents indemnita-

dels regidors per a deixar liquidades aquestes esterils qüestions i aprofitar el mig-any que queda al actual Ajuntament per a treballar en be de la Vila. Els Srs. Martí i Mitjans abogan per lo mateix i successivament tots s'adhereixen an aquest desitj.

El Sr. Mitjans se lamentà de que el Sr. Masachs primer tinent d'alcalde hagués contestat a la crítica periodística de sa gestió al municipi amb la forma incalificable que ho feu diumenge passat en la persona del Sr. Robreño. Els radicals protestaren de que's parlés d'aquest assumpte al consistori, pero davant de la forma prudent i mesurada amb que en parlà el senyor Mitjans hagueren d'escoltar-lo i el senyor Oller li contestà que els radicals no aproben l'acte comés pel senyor Masachs pero el creuen justificat perquè els atacs de que havia sigut objecte li podian fer perdre la serenitat.

El Sr. Ros els diu que tenia obligació de no perdre-la i acaba tornant a recomanar pau i harmonia entre tots. El Sr. Mata se felicita d'aquestes corrents d'harmonia i s'aixeca la sessió.

NOTES: Algú va notar les freqüents entrades i sortides del saló que feu el Sr. Cabra atribuint-ho a una comissió de "jovenes rebel·des" que tenia preparats al defora per lo que pogués succeir.

Tambe varem notar les freqüents interrupcions de la presidència als senyors Ros, Mitjans i Martí en els moments en que quedaven mes malparats els radicals.

El Sr. Masachs obtingué els aplausos d'un grupet d'adictes dirigits pel Sr. Regull.

SPORT

El "C. C. P." ens ha enviat per la seva publicació les següents ratlles:

Se posa enconeixement dels Srs. socis que la excursió a Perpinyà sortirà d'eixa vila el pròxim dia 8 de Juliol a les 6 del matí.

Dirigir-se al Sr. President per a mes detalls.

El Capità d'excursió,
DOMINGO VIA.

Per les antecedents ratlles, s'enteraran els nostres lectors que el "Club Ciclista Penadés" organitza una excursió a Perpinyà.

Sobre la mateixa podem anticipar algun dato.

La sortida serà el vinent dia 8 a les 6 del matí, arribant el mateix dia a Arenys de Mar; el dia següent, d'Arenys a Girona, el tercer dia, que'n podriem dir de descans, de Girona a Figueras i el quart de Figueras a Perpinyà.

La tornada, és probable que s'efectuï per Puigcerdà.

El Club està en relacions amb el de Figueras per a facilitar l'entrada a Fransa i demés.

Com es de preveure el nombre d'excursionistes no serà molt gran, però pel sol fet de sortir l'excursió, ja constitueix un èxit per al "Club Ciclista Penadés".

JOAN E. M.

NOVES

Recital Llucià

Tingué lloc el diumenge passat en el teatre Tívoli el recital anunciat per la joventut i ja molt notable pianista Maria Llucià i Vidal.

Demostrà aquesta una volta mes son mecanisme en el maneig del piano i la seva espiritual delicadesa i expressió; son verdader temperament d'artista.

El públic, encara que no molt nombrós, es veia format per persones intel·ligents que aplaudiren amb entusiasme, especialment la execució de la gran Sonata de Liszt en sí menor que interpretà d'un modo magistral.

No hem de ponderar les excel·lents qualitats artístiques de la novella pianista que ja ho ha fet d'una manera brillant la premsa de Madrid i Barcelona, però si farém constar que malgrat als seus pocs anys, es ja la Srta. Llucià un dels pocs escollits entre els molts cridats al difícil art de la música.

Nostra protesta

Diumenge passat a l'enterar-nos de que nostre company en la premsa local D. Aureli Robreño, Director de *Lluitem...*! havia sigut agredit a la Rambla de S. Francisco, entre dotze i una del migdia, pel 1.er tinent de l'Alcaldia D. Josep Masachs, ens apressurarem a significar an aquell nostre mes sincera i enérgica protesta.

Aquesta protesta la fém avui pública, reclinant el fet que no es mes que la realització pràctica de la teoria de l'atac personal, comés precisament per un dels capítols a nostra vila, d'aquells que tot hora tenen a la boca i a punta de la ploma les paraules *llibertat i progrés*.

Aixís els entenen ells aquets mots: llibertat d'impremta per a combatre a Deu i als principis tots en que s'assenta l'orde social, pero res de critiquejar els seus actes polítics; *progrés* per a destruir les bones costums i les virtuts cíviques inclús l'imperi de la justícia, que tracten de substituir pel de la venjansa personal.

Felicitem al Sr. Robreño per haver eixit íntegre de les furies radicals, i doném el pèsam al Sr. Masachs per a haver deixat entre la polsina del carbó tota la seva honorabilitat de prohóm lerrouxista i respectabilitat de primer tinent d'alcalde.

Es recorda als Srs. Redactors d'ACCIO, que el dia de reunió setmanal, és el dimecres.

Interessant als reclutes del 1912 i 1913

En vista de que tots els reclutes que han satisfet cuota deuen tenir avans del 1.er de Novembre el certificat, i segons el Reglament se precisa l'assistència de *cent dies al menys* i amb aprofitament a alguna escola militar, la establerta an aquesta vila, carrer de Sta. Maria n.º 6, obre un curs que durará del 1.er de Juliol fins al 31 d'Octubre per aquells que encara no han assistit cap dia a classe; i per aquells que habent assistit a un cert nombre de lliçons, deuen completar-les fins al centenar reglamentari, s'obrirán nous cursos al 1.er d'Agost, Setembre i Octubre respectivament.

En el S. Hospital de nostra vila ha mort el metge de S. Martí a conseqüència de les ferides que li ocasioná el seu carruatge, ara fa unes quatre setmanes.

CONFITERIA TRENS.—Avui els manecados serán d'Avellana.

Definitivament el nostre amic D. Paulí Baget ha establert el seu despatx en nostra vila, carrer de Graupera.

Li desitjém prosperitats en l'exercici de la carrera.

Diumenge passat doná una conferencia a

Sallent l'Enginyer Director de la Estació Enològica, disertant sobre "Conservació de vins" i "regoneixement de son grau de sanitat".

El Sr. Administrador de Correos ens comunica que del 1.er de Juliol en endavant podrán fer-se giros postals per valor de 500 ptes. segons R. O. de 31 de Maig.

Sabem per l'Enginyer Director de la Electra Vilafranquesa, en previsió de que aquest vespre la vila no quedi a les fosques, no ha cedit llum per a iluminar les fatxades, mes que als clients de la fàbrica i encara restringint molt al número de bujies per a cada un.

A pesar d'aquestes limitacions se considera insuficient el número de Kilowats que actualment pot suministrar la Comp.^a per a lluminaries instalades. Será per lo tant de desitjar que durant l'hora de la professó el públic tingué apagada la llum elèctrica de dins els pisos, en quant aixó fós possible, en benefici de les il·luminacions exteriors.

Nostre amic en Josep Soler i Poeh ha obtingut a la Universitat de Barcelona el títol de Llicenciat en Dret i Ciències Socials. Rebi per tal motiu nostre mes entusiasta felicitació.

Se'ns diu hi ha molta marejada dins la junta de la Guarderia Rural a propòsit d'un judici celebrat en la setmana passada per creure dita junta que's queda amb menys força moral per a seguir vetllant per la integritat de la propietat privada.

SECCIÓ COMERCIAL

VINS.—Continuan les mateixes tendències exposades en la revista anterior. Blanes, mol sollicitats de 7 a 7 1/2 rs. grau-carga. Rosats i negres mes fluixos i poques demandes.

CEREALS.—Poques existències de tota classe per ser la cua de l'any. Blat de moro Plata nou molt sollicitat i a bon preu se col·loquen les existències que vana arribant.

FARINES.—Demandes regulars. i poques existències. Per a dintre de poc, se presenten baixes, per les bones impresions de la collita nova a Castella i la propera arribada al port de Barcelona de grans càrrecs de blat de la India, candeal.

DESPULLES.—Preus sostinguts i poques existències. Consum molt actiu i especulació restringida.

ALLS.—Mercat molt animat. Moltes existències que s'han col·locat de 8 a 12 ptes. terme mig, segons classe.

AVIRAM i OUS.—Aquets, a primera hora del mercat d'ahir se pagaren a 1'40 i 1'45 dotzena. A darrera hora de 1'70 a 1'80 id. Gallines, de 8 a 10 ptes. parell. Pollastres, de 6 a 8'50, id., id., conills, de 4 a 5 id., id., i ànecs, de 6 a 10, id., id.

PORCS.—Mamellons, de 15 a 25 ptes. un; mitjans, de 40 a 50 pessetes un; grassos de 10 a 12'50 ptes. arroba. Mercat bastant concorregut i amb fluixetat.

Pera conservar inalterables els vins, useu

Agrol

Elaboració y Dipòsit general:

J. VILADOT PUIG, Químich Farmacèutich, AGRA MUNT (Lleyda). A VILAFRANCA se ven al engrós y al detall en la Farmacia y Drogueria — de JOAN BOSCH (devant la casa de la Vila. —

IMP. ESTEVA VILAFRANCA

Talco Manon del Mon Elegant

El millor polvo pera despres
d'afeytarse o pera despres del
bany; d'exa la pell finissima y te
un perfum exquisit. Polvo sens
igual pera la cara y pera la escal-
ladura dels nens.

Agent pera la venda a Vilafran-
ca: R. Tomàs (Quatre Cantons).

El millor XAMPANY

Henri
Baligant y C.^a
Epernay

Qui 'l proba no 'l d'exa mes.
De venda: **JOAN TRENS**,
Font, 7.—VILAFRANCA.

Fusteria mecànica y construcció de Ataúts **P. Magi Soler**

Tallers y despatx: CLASCAR, 13.
Depòsit de **ataúts**: PLASSA DE JAUME I, 3.

— Unica casa montada ab maquinaria moderna —
Preu fixo y mes limitat que en cap altra FUNERARIA
CORONES PERA TOTS ELS GUSTOS
Promptitut Perfecció Economia

Farmàcia i Laboratori Químic-Farmacèutic

— DE —

D. F. MESTRE I MIRET

Antiga casa fundada l'any 1797 i acreditada en el despatx de fórmules
siguin de medicaments antics o los qu'exigeix la Química d'avui.—Secció
variada i extensa de tota mena d'articles d'ortopedia.—Fàbrica de gas
oxigeno químicament pur.—Aigües minero-medicinals rebudes directament
de les fonts.—Especifics de tota mena, nacionals i estrangers.

Depositar en aquest partit de la tant nomenada vacuna suïssa del «Ins-
titute national suisse de Berne» i de les miraculoses pastilles del Dr. Flim
marca «IREDAJ» úniques regeneradores del sistema nerviós i poderoses
per a restablir l'equilibri fisiològic del ser humà.

Carrer Sta. Maria, 9.—VILAFRANCA DEL PENADÉS

MAGATZÉMS DE FERRETERIA Y VIDRES PLANS

Ferreteria completament assortida, vidres plans, baldoses y baldosilles
imprimides y de color, etc., etc. — Báscules, pesos y mides.

MATERIAL ELÉCTRICH de tota classe y tot lo necessari pera insta-
lacions — Timbres eléctric y ab pila — Làmpares irrompibles y de totes
les demés classes. Tot a preus reduhidíssims.

Cartró cuyro pera taulades — Cartró pedra pera carruatges
Banchs, taules y cadires de jardins

Carretons pera terra y magatzéms — Ternals de ferro de totes mides

== Nova màquina pera netejar ganivets ==

Prempses pera la carn.

Únich pera la venda: FERRETERIA de **Joan Casas**

Carrer dels Ferrers, n.º 8.—VILAFRANCA DEL PENADÉS

Dipòsit de PIANOS manubris y de teclat
Joseph Mata : Carrer de Sant Pere, 34 : VILAFRANCA
Despatx: Cera, 19

Aquesta casa compta ab pianos construhits ab models nous
a Vilafranca. Aquestos tenen la gran ventatja que, per *canviar*
la música no hi ha necessitat de tornarlos al dipòsit.

VENDAS Y CAMBIS DE PIANO DE TECLAT
Els lloguers son a preus reduhidíssims.

Doctor M. Farrán

Cirurgiá-DENTISTA
NORT-AMERICA

Carrer de la Parellada, núm. 17,-2. on

Visita: Dijous, divendres y dissabtes de 9
a 12 y mitja y de 3 a 6.—Diumenges; de 9 a 1.

Colegi Mercantil

Dirigit per D. Antoni Casas

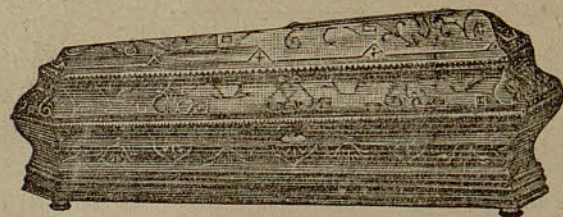
exprofesor de Teneduría de Llibres y Cálcul Mercantil del Ins-
titut Obrer de Barcelona.

Ensenyansa completa teórich-práctica de Teneduría de Llibres per partida
doble, Cálcul Mercantil, Reforma de Lletra, Lletra redondilla y Ortografia.

CLASSES: De 3 a 4 tarda y de 8 a 9 vespre

Carrer de Sant Pere, 30,-1.º

Método especial del professor pera la ensenyansa.

FUNERARIA MODELO

de **JOSEPH TRIUS (á) Tornó**

Carrer de Santa Maria, número 8.—VILAFRANCA.

Aquesta casa, montada ab tots els adelantos moderns, parti-
cipa al públich, que en ella hi trobaran baguls de totes classes
desde 'l mes senzill al de mes gran luxo, tots a preus reduhidí-
ssims, poguent assegurar que hi trobaran una rebaxa d' un 25
per 100 als demés establiments d' aquest article.

Gran varietat en CORONES.

CREMA PRUSIANA

Saneja la pell, comunicantli l'elasticitat, co-
lor y suavitat que requereix la hermosura.
La preserva mantenint expedites ses funcions
mecànica y químicament, de totes les repug-
nants malalties que s'hi desenrotllan, des-
truïnt el cutis.

Cura la **SEBORREA** (pell grassa y untosa)
COMEDONES (barbs: poros oberts: pell
basta) **ACNÉS** (grans de la cara).

Dipòsit a Vilafranca:

Farmacia Gené, Cort, 35.